

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΤΩΝ
ΑΓΙΩΝ ΕΝΔΟΞΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΤΗΡΩΝΟΣ
ΚΑΙ
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΟΥ

Ψαλλομένη τῷ Σαββάτῳ τῆς Α΄ εβδομάδος τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς

ΠΟΙΗΘΗΣΑ
εἰς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐν τῷ Τριῳδίῳ τετυπομένης
ὑπὸ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΙΚΡΑΓΙΑΝΝΑΝΙΤΟΥ
Ὑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
Προνοία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Διδυμοτείχου καὶ Ὁρεστιάδος
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1971

Τῷ Σαββάτῳ τῆς πρώτης ἐβδομάδος τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἀγίων ἐνδόξων Μεγάλων Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος καὶ Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡῳ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε φιλεόρτων οἱ χοροὶ, τῷ τῶν Θεοδώρων τεμένει, ἤδη συνδράμωμεν, καὶ μνήμην ἐτήσιον, αὐτοῖς τελέσωμεν, εἰς ἓν τοῦτους συνάψαντες, ὡς ἐν μιᾷ κλήσει, καὶ ἴσοις χαρίσμασιν, ἅμφω ἐμπρέποντες, χαίρετε αὐτοῖς ἐκβοῶντες, ἔνδοξε Χριστοῦ Στρατηλάτα, καὶ γενναῖε Τήρων ὑπερθαύμαστε.

Ὅτε παρεδόθης τῷ πυρί, Μάρτυς ἀπηνῶς τῷ ἐνύλῳ, ὡς στρατιώτης Χριστοῦ, τότε ἀκατάφλεκτος, δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, θαυμαστῶς ἀναδέδειξαι, καὶ τῆς ἀσεβείας, ἅπασαν κατέφλεξας, ὕλην τὴν εὐπρηστον. Ὅθεν δοξασθεὶς πλουτοδότῳ, σώζεις πολυτρόπων κινδύνων, Τήρων τοὺς καλοῦντάς σε Θεόδωρε.

Ὅτε προσεπάγης τῷ Σταυρῷ, οἷα μιμητὴς τοῦ Δεσπότου, ψυχῆς στερρότῃ, τότε ὦφθης σύμμορφος, παθῶν τοῦ Κτίστου σου, Στρατηλάτα Θεόδωρε, ἔνθεν καὶ τῆς δόξης, τούτῳ ἐκοινώνησας, ὡς ἐπηγγείλατο· ἄρτιος γὰρ αὐθις ὠράθης, μετὰ τὴν Σταυροῦ τιμωρίαν, ἐπανελθούσῃ χάριτι λαμπόμενος.

Χαίροις Ἀθλοφόρων ξυνωρίς, οἱ τῆς Ἐκκλησίας προστάται, οἱ ἐνθεώτατοι, φύλακες σωτήριοι, ρῦσται ὀξύτατοι, τῶν ἐν πόνοις καὶ θλίψεσι, κατατρυχομένων, οἱ δωρεὰν νέμοντες, πᾶσι τὰ αἷσια· χαίροις Στρατηλάτης ὁ μέγας, χαῖρε γενναιότατε Τήρων, οἱ τῶν εὐσεβῶν πρέσβεις πρὸς Κύριον.

Δόξα... Ἦχος α'.

Τοὺς θεολήπτῳ κλήσει, ἀθλητικῶς διαλάμποντας, Θεοδώρους τοὺς θεόφρονas, ὁμοφρόνως τιμήσωμεν· ἐν κοινοῖς γὰς ἔδει ὕμνοις τιμᾶν, τοὺς οὐ μόνον προσηγορία ἰσοτίμους, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἴσοις χαρίσμασι μεγαλυνθέντας. Οὗτοι γὰρ οἱ πολὺαθλοι, τὰ τῆς γῆς πυρῳσάμενοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος ἤραντο, καὶ διὰ πλείστων μαρτυρικῶν ἀγώνων, τὸ δεδοξασμένον αὐτοῦ ὄνομα ἐδόξασαν. Καὶ νῦν τῆς οὐρανίου δόξης, ἅμφω ἀξιοθέντες, ἀπαύστως πρεσβεύουσιν, ὑπερ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε πάνων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς ὡς ὁ μόνος Οἰκτίρμων.

Ἀπόστιχα.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῶ.

Μέγα ὡς ἀληθῶς, τὸ κλέος ὑμῶν πέλει, ὃ παρὰ τοῦ Σωτῆρος, ἀθλήσαντες νομίμως, εἰλήφατε Θεόδωροι.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Πᾶσαν τοῦ δυσμενοῦς, κάθειλον δυναστείαν, ὁ μέγας Στρατηλάτης καὶ Τήρων ὁ θεόφρων, ἀθλητικοῖς παλαίσμασι.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν...

Δίκρουνος ὡς πηγῇ, τῶν θείων δωρημάτων, τὸ νεκταρῶδες νᾶμα βλυστάνετε τῷ κόσμῳ, πανένδοξοι Θεόδωροι.

Δόξα. Τριαδικόν.

Μίαν σε ἐν τρισίν, οὐσίαν χαρακτηῖρσι, Ὑπερθεν Θεότης, ἐκήρυξαν τῷ κόσμῳ οἱ δύο Ἀθλοφόροι σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κτίστου καὶ τῶν βροτῶν, μεθόριον ἐγένου, ᾧ Κεχαριτωμένη, ἀφράστων τὸν Δεσπότην, τῆς κτίσεως κυήσασα.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὰ Ἀπολυτίκια ἐκ τοῦ μεγάλου Ἑσπερινοῦ, καὶ ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστώμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν πρῶτον τὰ δ' Ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τὰ ἐκ τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος β'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν, καὶ πανηγυρίσωμεν· σήμερον γὰρ προτίθεται τράπεζαν μυστικὴν, ὁ μάρτυς Θεόδωρος, εὐφραίνουσιν τοὺς φιλεόρτους ἡμᾶς, τοῦ βοηθεῖν πρὸς αὐτόν· Χαίροις Ἀθλοφόρε ἀήττητε, ὁ τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων, ἐπὶ γῆς καταστρεψάμενος· χαίροις, ὁ τὸ πῆλινόν σου σῶμα, διὰ Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐκδεδωκώς ταῖς βασάνοις· χαίροις, ὁ ἐν ποικίλοις κινδύνοις, δόκιμος

στρατιώτης ἀναδειχθείς, τῆς οὐρανίου στρατιᾶς. Διὸ δυσωποῦμεν σε, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν Θεοδώρητον χάριν, τῶν θαυμάτων σου Μάρτυς Θεόδωρε, πᾶσιν ἐφαπλοῖς, τοῖς πίστει σοι προστρέχουσι· δι' ἧς εὐφημοῦμεν σε λέγοντες· Αἰχμαλώτους λυτροῦσαι, θεραπεύεις νοσοῦντας, πενομένους πλουτίζεις, καὶ διασώζεις πλέοντας· μάταιον δρασμὸν ἐπέχεις οἰκετῶν, καὶ ζημίας φανέρωσιν ποιεῖς, τοῖς συληθεῖσιν Ἀθλητά· καὶ στρατιώτας παιδεύεις τῆς ἀρπαγῆς ἀπέχεσθαι· νηπίοις χαρίζεις, συμπαθῶς τὰ αἰτήματα· θερμὸς εὐρίσκη προστάτης, τοῖς ἐπιτελοῦσι σου τὸ ἱερὸν μνημόσυνον· μεθ' ὧν καὶ ἡμῖν Ἀθλητὰ ἱερώτατε, τοῖς ἀνυμνοῦσι σου τὸ μαρτύριον, αἶτησαι παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Δῶρον Θεοῦ ὑπέρτατον, ἀνεδείχθης Μάρτυς Θεόδωρε· ὅτι καὶ μετὰ τέλος, ὡς ζῶν, τοῖς προστρέχουσι παρέχεις τὰς αἰτήσεις. Ὅθεν υἱὸν ἀρπαγέντα γυναιχοῦ ποτέ, δορυάλωτον ἐν ἀλλοπίστῳ στρατῷ, ἐπιστᾶσα ἡ χήρα, τοῖς δάκρυσι τὸν Ναὸν σου κατέβρεχεν· αὐτὸς δὲ ὡς συμπαθὴς, ἐφ' ἵππῳ λευκῷ ἐπιβάς, ταύτης τὸν παῖδα, ἀοράτως παρέστησας· καὶ μετὰ τοῦτο σὺν τούτῳ ἐνεργῶν, τοῖς θαύμασιν οὐκ ἔλιπες. Ἀλλ' αἶτησαι Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Θείων δωρεῶν, ἐπώνυμόν σε γεραίρω, τρισμάκαρ Θεόδωρε· τοῦ φωτὸς γὰρ τοῦ θείου, ἄδυτος φωστήρ ἀναδειχθείς, κατέλαμψας ἄθλοισι σου, τὴν σύμπασαν Κτίσιν· καὶ πυρὸς ἀκμαιότερος φανείς, τὴν φλόγα κατέσβεσας, καὶ τοῦ δολίου δράκοντος, τὴν κάραν συνέτριψας· διὸ ἐν τοῖς ἄθλοισι σου, Χριστὸς ἐπικαμφθεὶς ἐστεφάνωσε τὴν θείαν κάραν σου. Μεγαλομάρτυς Ἀθλητά, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Θεὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερα Γερασίμου.

Ἦχος α΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! Οἱ τὴν φύσιν βροτοί, ὑπὲρ φύσιν ὤφθησαν, Θεόδωροι οἱ κλεινοί, λαμπρῶς ἀθλήσαντες, ὁ Τήρων ὁ εὐκλεῆς, καὶ Στρατηλάτης ὁ πᾶσι περίδοξος, καὶ πλήρεις ὡς ἀληθῶς, ὑπερφυῶν δωρημάτων ἐδείχθησαν. Ὅθεν τὴν ἀγίαν τούτων, μνήμην ἐορτάζοντες, μεγαλύνομεν πάντες, τὸν αὐτοὺς ὑπερδοξάσαντα.

Βαβαὶ τῶν σῶν δωρημάτων Χριστέ! δι' ὧν πλουτοδότα, εὐκλεῶς ἠγλάϊσας, δυάδα τὴν θαυμαστήν, τῶν Ἀθλοφόρων σου, καὶ τούτους ὡς ἀγαθός, τῇ

εὐαγεῖ Ἐκκλησίᾳ σου δέδωκας, προστάτας περιφανεῖς, καὶ βοηθοὺς καὶ θερμοὺς ἀντιλήπτορας, Στρατηλάτην τὸν γενναῖον, καὶ τὸν θεῖον Τήρωνα, ὧν τὴν μνήμην τελοῦντες, τὴν σὴν πρόνοιαν δοξάζομεν.

Σήμερον λαμπρὰν πανήγυριν, πόθῳ συνελθόντες, τῷ σεπτῷ Ναῶ ὑμῶν, τελοῦμεν πανευσεβῶς, ὑμῖν Θεόδωροι, ἀγῶνας τοὺς εὐαγεῖς, καὶ παλαισμάτων ὑμῶν τὴν στερεότητα, θαυμάτων τε τὴν πληθύν, εὐσήμῳ γλώσση αἰνοῦντες καὶ λέγοντες· χαίρετε Χριστοῦ ὀπλῖται, ἀριστεῖς ἀήττητοι, Στρατηλάτα καὶ Τήρων, ἀθλοφόρων ἀκροθίνια.

Προσόμοια ἕτερα. Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὡς τῇ κλήσει ὁμώνυμοι, ἀθλοφόροι Θεόδωροι, ἴσοι καὶ τὴν ἄθλησιν ἀνεδείχθητε· διὸ καὶ ἴσοις χαρίσμασι, λαμπρῶς ἐδοξάσθητε, ἐκ χειρὸς ζωαρχικῆς· διὰ τοῦτο ἐν ἄσμασιν, ἴσοις σήμερον, ἐν μιᾷ ὑμᾶς ἄμφω πανηγύρει, ἐπαξίως εὐφημοῦμεν, τὸν ἀθλοθέτην δοξάζοντες.

Οἱ Χριστοῦ τοῖς παθήμασιν, ἱερῶς σεμνυνόμενοι, οἱ τὰ θεῖα στίγματα περιφέροντες, ὡς στρατιῶται ἀήττητοι, τῆς ἄνωθεν κλήσεως, ἠνδραγάθησαν στερεῶς, δι' ἀγώνων ἀθλήσεως, καὶ κατέβαλον, τὰς δεινὰς τοῦ Βελίας παρατάξεις, ὁ Θεόδωρος ὁ Τήρων καὶ Στρατηλάτης ὁ μέγιστος.

Ὡς θερμοὶ ἀντιλήπτορες, καὶ ταχέως προφθάνοντες, τοὺς ἐν περιστάσεσι περιπίπτοντας, ἐπιστασίαις ταῖς κρείττοσιν, ὑμῶν μεγαλάνυμοι, συμπαθεία δαψιλῇ, Στρατηλάτα πανεύφημε, Τήρων ἔνδοξε, τοὺς ἐν τῷδε τῷ σεπτῷ ὑμῶν τεμένει, μακαρίζοντας προφρόνως, αἰεὶ φρουρεῖτε καὶ σκέπετε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄. Γερασίμου

Σήμερον ὡς φωταυγεῖς ἀστέρες ἐκλάμπουσιν, οἱ τῶν θείων δωρεῶν ἐπώνυμοι, Θεόδωροι οἱ μέγалаθλοι, καὶ πρὸς ἑόρτιον αἶνεσιν, ἡμᾶς συγκαλοῦσι. Δεῦτε οὖν φιλομάρτυρες πάντες, οἱ ταῖς σφῶν θαλπόμενοι δωρεαῖς, αὐτοῖς ἐκβοήσωμεν· χαίροις ὁ τὴν κλῆσιν τοῖς πράγμασι βεβαιώσας, καὶ ἐκλεκτὸς Θεῷ ἀναδιχθεὶς διὰ πίστεως, Τήρων Θεόδωρε· χαίροις ὁ τὴν σοφίαν τῇ ἀνδρείᾳ καθοπλίσας, ὡς στρατευσάμενος Χριστῷ, καὶ λαμπρῶς ἀριστεύσας, Στρατηλάτα Θεόδωρε· χαίροις δυὰς ὑπέριμε, οἱ φερωνύμως δωρεὰν τῷ κόσμῳ, πλουσίως χορηγοῦντες, τοῖς αἰτοῦσι τὰ δωρήματα. Ἀλλ' ὦ Ἀθλοφόροι ἔνδοξοι, μὴ παύσησθε πρεσβεύειν τῇ Τριάδι, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων, τὰ ἱερὰ ὑμῶν μνημόσυνα.

Καὶ νῦν. **Το Δογματικόν τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἤχου.**

Εἵσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. μγ' 9)

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιοθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ Πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνειδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι. Καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξιούς ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε' 16)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ρομφαῖαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas, πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε,

δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἰδιόμελα.

ᾠχος α΄.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἡ εὐκληματοῦσα ἄμπελος, τοῦ ἀθανάτου γεωργοῦ. Ἴδου γὰρ τὰ εὐφορά σου κλήματα, Θεόδωροι οἱ μεγαλῶνυμοι, τοῦ μαρτυρίου βότρυας πίστει ἠνέγκαντο· ἐξ ὧν θείων δωρεῶν τὸ νέκταρ ἀποστάζει, καὶ ψυχικῆς ἀγαλλιάσεως, γλυκασμὸς ὁ οὐράνιος. Ὅθεν τῶν ἀγώνων αὐτῶν τὰ γέρα, καὶ τὰς ἐκ Θεοῦ ἀναρρήσεις, τιμῶσα βόησον· Μεγαλομάρτυρες ἔνδοξοι, οἱ οἰκεῖοις μέλεσι Χριστὸν δοξάσαντες, πάσης ἀνάγκης ἀεὶ λυτροῦσθε, τοὺς θερμῶς ὑμᾶς γεραίροντας.

ᾠχος β΄.

Μαρτυρικὴ πανδαισία ἐπέστη, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ, πρὸς πνευματικὴν ἐστίασιν, τοὺς εὐσεβεῖς συγκαλοῦσα· Θεόδωροι γὰρ οἱ πανεύφημοι, ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνημμένοι, ὡς κατὰ πνεῦμα ὁμαίμονες, ἡμᾶς προτρέπονται βοᾶν· χαίρετε στρατιῶται Κυρίου, οἱ τῆς ἐπιγείου στρατείας τὴν ὑράνιον ἀνταλλαξάμενοι, καὶ τῷ στρατολογήσαντι Δεσπότη, κατὰ Παῦλον ἀρέσαντες· οἱ γενναιότητι γνώμης, τοῖς ἀσεβέσιν ἀντικαταστάντες, καὶ ποικίλαις τιμωρίαις καὶ βασάνοις, ὡς ἐκλεκτὸς χρυσὸς δοκιμασθέντες. Ἀλλ' ὦ Στρατηλάτα καὶ Τήρων, οἱ δόξη καὶ τιμῇ ἰσοκλεεῖς, τῷ ἀθλοθέτῃ Λόγῳ πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠχος γ΄.

Τῇ τῶν Θεοδώρων μνήμῃ, πνευματικῶς χορεύοντες, τὰς τῆς ἀθλήσεως αὐτῶν ἀνδραγαθίας ὑμνήσωμεν· δι' ὧν ἐν ἀσθενείᾳ σαρκὸς, τὸν ἰσχυρὸν ἐν κακίᾳ θριαμβεύσαντες, τοῦ διὰ σαρκὸς ἐπιφανέντος ἡμῖν, ἐμεγάλυναν τὸ ὄνομα· παρ' οὗ πλουτοποιοῖς δωρήμασι, περιφανῶς μεγαλυνθέντες, μεγάλοι ἀρωγοὶ καὶ συλλήπτορες, τῇ οἰκουμένῃ ὥφθησαν· πανταχοῦ γὰρ περιπολοῦντες, πάντας τοὺς καλοῦντας προφθάνουσι, καὶ ποικίλων κινδύνων ἐξαίρουσι, αἰτούμενοι ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν.

ᾠχος δ΄.

Τῇ ὁμωνυμίᾳ ὑμῶν, συνεξέλαμψεν ἡ ἄθλησις, καὶ τῇ δεδομένη χάριτι, τὸ ἐν προστασίαις πρὸς ἡμᾶς εὐσυμπαθητον, Θεόδωροι παγκόσμιοι· ὁ μὲν γὰρ τοῖς θαύμασιν ἐνεργῶν, τῶν κεχραμένων βρωμάτων, ἀοράτως ἐπιφανεῖς, τὸν εὐσεβῆ λαὸν ποτε ἐλυτρώσω· ὁ δὲ ἰάσεις παρέχων, νοσημάτων βαρυτάτων ἀπαλλάτεις τοὺς πάσχοντας, ἐπικουρῶν τοῖς κάμνουσιν. Ἀλλ' ὦ κλεινοὶ Μεγαλομάρτυρες, ὡς πάλαι τοὺς πιστοὺς πολλάκις διεσώσατε, οὕτω καὶ νῦν

ἡμᾶς, ἐκ τῶν τοῦ πονηροῦ σκανδάλων, καὶ τῶν ἐν βίῳ περιστάσεων ἀσινεῖς διατηροῖτε, ταῖς πρὸς Χριστὸν ὑμῶν παρακλήσεσι.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τῇ εὐαγεῖ νηστείᾳ, ἡ φαιδρὰ ὑμῶν ἐορτὴ συνεκλάμπει, ὡς πανδαισία νοητή, ὧ γλυκὺ καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα Θεόδωροι· τῆς γὰρ μελλούσης δόξης, προεκφαίνει τὴν χάριν, ὡς τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως, ζωγραφοῦσα τὴν ἔλλαμψιν· ὑμεῖς γὰρ δι' ἔργων εὐσεβείας, τὸν παρόντα ὑπερβάντες αἰῶνα, ἐν χώρᾳ ζώντων ἐσαββατίσατε, τῆς αἰωνίου ὀγδοάδος τὰς ἀπαρχὰς δεχόμενοι. Αὐτῆς καὶ ἡμᾶς ἀξιώσατε, τοὺς χαρμοσύνως τελούντας ὑμῶν τὴν πανήγυριν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῇ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια. Γερασίου.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν ἀθλητῶν ἡ δυάς, τῆς εὐσεβείας ἀκαθαίρετοι πρόβολοι, ὀπλῖται θείας στρατείας, οἱ τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἀρχάς, παντευχία θεία τροπώσαμενοι· οἱ ὥρα νεότητος, τὰ ἐν κόσμῳ μιμήσαντες, καὶ τοῦ Σωτῆρος, τὸ σωτήριον πάθημα, μιμησάμενοι, διὰ πάθους ἀθλήσεως· Μάρτυρες μεγάλωνυμοι, φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, οἱ θεϊκῶν δωρημάτων, τὰς δαδουχίας πυρσεύοντες. Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Χαίροις τῶν ἀθλητῶν ἡ δυάς, τῶν ἀθλοφόρων τὰ σεπτὰ καλλωπίσματα, ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, τῶν εὐσεβῶν ἡ χαρὰ, τὰ τῆς οἰκουμένης ἐντροφήματα· τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, εὐωδίαν τὴν κρείττονα· φωτὸς δοχεῖα, τιμαλφὴ καὶ πολύτιμα· καθαρῶτατα τοῦ σωτῆρος καρπώματα· δένδρα τὰ ἀγλαόκαρπα, καρπῶν τῆς ἀθλήσεως, τῶν δωρεῶν τῶν ἀφθάρτων, ἐλαῖαι ὄντως κατάκαρποι. Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν...

Χαίροις τῶν ἀθλητῶν ἡ δυάς, τῆς Ἐκκλησίας τὰ μεγάλα προπύργια, προστάται τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ κηδεμόνες ἡμῶν· περιστατουμένων ἀνακούφισις· οἱ πάντας προφθάνοντες, καὶ κινδύνων ἐξαίροντες· οἱ αἰχμαλώτους, παραδόξως λυτρούμενοι, καὶ πᾶν δώρημα, τοῖς αἰτούσι βραβεύοντες· φύλακες καὶ ὑπέρμαχοι, πιστῶν ἐτοιμότατοι, ὁ Στρατηλάτης

καὶ Τήρων, οἱ τῶν Ἀγγέλων ἰσότιμοι. Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. ᾠχος πλ. δ'.

Τις ὑμνήσει ἀξίως, ἢ ποία γλῶσσα ἀποφθέγγεται, τῶν λαμπρῶν ὑμῶν ἀγώνων τὰ τρόπαια, Ἀθλοφόροι Μάρτυρες; τὴν ἐν βίῳ ἀνάβασιν, τὴν ἐν λόγοις σοφίαν, τὴν ἐν πράξεσι σύνεσιν, τὴν πρὸς τὸ φίλτρον τῆς εὐσεβείας περιουσίαν, τὴν ἐν κολακείαις ὑπεροψίαν, τὸ ἐν βασάνοις ἀνένδοτον, τὸ ἐν πυρὶ καρτερόψυχον, τὴν πρὸς οὐρανίου λήξεως κληρονόμοι γεγόνατε. Καὶ νῦν Θεόδωροι πολυάθλοι, τῶν μακαρίων ἐλπίδων λαβόμενοι, μὴ παύσησθε πρεσβεύοντες, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μῆτερ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὼν ἱκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι, πάντας ἡμᾶς.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Ἀπολυτίκια.

ᾠχος δ'. Ὁ ὑψωθείς...

Στρατολογία ἀληθεῖ ἀθλοφόροι, τοῦ οὐρανίου στρατηγοῦ Βασιλέως, περικαλλεῖς γεγέννησθε Θεόδωροι· ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρετάξασθε ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλοθρεύσατε, τῶν δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόροι ὦφθητε ἀθληταί· ὅθεν ὑμᾶς πίστει ἀεὶ μακαρίζομεν.

Ἔτερα Γερασίμου.

ᾠχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὴν λαμπρὰν ξυνωρίδα τῶν Μαρτύρων τιμήσωμεν, τοὺς ἐπωνυμία τῶν θείων δωρεῶν διαπρέποντάς, Θεόδωρον τὸν Τήρωνα πιστοί, σὺν τούτῳ Στρατηλάτῃ τὸν κλεινόν· θεοδώρητον γὰρ χάριν καὶ ἀρωγὴν, βραβεύουσι τοῖς κράζουσι· δόξα τῷ θαυμαστώσαντι ἡμᾶς, δόξα τῷ μεγαλύναντι, δόξα τῷ δωρουμένῳ δι' ὑμῶν θεία δωρήματα.

ᾠχος γ'. Θείας Πίστεως.

Θείας κλήσεως, φερωνυμία, διαλάμποντες, τῇ Ἐκκλησίᾳ, τὴν θεόσδοτον χάριν ἐκφαίνετε, Τήρων Θεόδωρε Μάρτυς ἀήττητε, καὶ Στρατηλάτα Θεόδωρε

ἔνδοξε. Ἀλλ' αἰτήσασθε, Τριάδα τὴν Ὑπερούσιον, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν...

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Γερασίου.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς Μάρτυρες Χριστοῦ, καὶ γενναῖοι ὀπλῖται, Θεόδωροι σοφοί, Στρατηλάται καὶ Τήρων, μεγίστην ἐπλουτήσατε, ἐκ Θεοῦ χάριν ἔνδοξοι, δι' ἧς ὥφθητε, θαυματουργίαις ποικίλαις, περιβόητοι, καὶ θαυμαστοὶ πάσῃ κτίσει· διὸ ὑμᾶς μέλπομεν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τῶν θείων δωρεῶν, οἱ ὑπέρλαμπροι λύχνοι, ἐκλάμπουσιν ἀεὶ, δαδουχίαις θαυμάτων, δαιμόνων δεινὰ φάσματα, καὶ βροτῶν ἀρρώστηματα, διαλύοντες, οἷα καχέσπερον νύκτα, οἱ Θεόδωροι, οἱ εὐκλεεῖς Ἀθλοφόροι· οὕς πίστει τιμήσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ὑπερφυῶς, ὑπὸ χρόνον προῆλθεν, ὁ πάντων Ποιητής, καὶ Δεσπότης τῶν ὅλων, καὶ τρίβον καθυπέδειξε, τοῖς ἀνθρώποις σωτήριον, ἣν ὀδεύσαντες, οἱ δύο θεῖοι ὀπλῖται, μεγαλύνουσι, σὲ τῶν καλῶν τῇ αἰτίαν, Παρθένε Πανάμωμε.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ρώμην πίστεως διεζωσμένοι, ἡνδραγάθησαν, ἐν τοῖς ἀγῶσιν, τί τοῦ Χριστοῦ στρατιῶται Θεόδωροι, καὶ τῶν ἐχθρῶν καθελόντες τὸ φρύαγμα, τῆς αἰωνίου χαρᾶς ἡξιώθησαν. Καὶ νῦν ἄφεσιν, αἰτοῦσιν ἡμῖν καὶ ἔλεος, τοῖς μέλπουσιν αὐτῶν τὴν θείαν ἄθλησιν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Πῦρ οὐράνιον, εἰσδεδεγμένος, πῦρ ὁμόδουλον, οὐκ ἐπτοήθης, θεομακάριστε
Τήρων Θεόδωρε· ἐν τῷ Σταυρῷ προσπαγεῖς δὲ δεδόξασαι, τῷ τοῦ Χριστοῦ
Στρατηλάτα μιμήματι. Ὡς πρεσβεύσατε, δοθῆναι πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς
μέλπουσιν ὑμῶν τὴν θείαν ἄθλησιν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Θείαν κλίμακα, οὐρανομήκη, σὲ προέβλεψε, Πνεύματι θείῳ, Πατριάρχης
Θεοτόκε ὁ ἔνθεος· διὰ γὰρ σοῦ τοῖς ἐν κόσμῳ ἐπέφανεν, ὁ φῶς οἰκῶν
ὑπερούσιος Κύριος. Ὡς προσάγαγε, δεόμεθα Παναμώμητε, τοὺς πίστει
προσιόντας τῇ πρεσβείᾳ σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Στρατιῶται τοῦ Λόγου πανευκλεεῖς, Ἐκκλησίας θεμέλιοι ἀρῥαγεῖς, σαφῶς
ἀνεδείχθητε, εὐσεβῶς ἐναθλήσαντες, καὶ τὰς μηχανουργίας, ἐχθρῶν
θριαμβεύσαντες, δι' ἔργων καὶ θαυμάτων, καὶ λόγων καὶ πράξεων· ὅθεν
φερωνύμως, δωρεῶν οὐρανίων, τὰς δόσεις βραβεύετε, ἀενάως τοῖς χρήζουσιν,
Ἀθλοφόροι Θεόδωροι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, ὑμῶν τὴν πανήγυριν.

Δόξα. Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν ὑμῶν, τὴν καρτερίαν τὴν πολλήν, ἐν ἀγῶσι κρατεροῖς, οἱ
ἀντικείμενοι ἐχθροί· ὅτι ὡς ἄσαρκοι ἠνέγκατε τὰς βασάνους, σῶμα τὸ θνητὸν
ἀρνησάμενοι, καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ Χριστὸν ποθήσαντες· ὁ δὲ Σωτὴρ ὡς δῶρον
πολύτιμον, ὑμῶν τοὺς πόνους ἐδέξατο· Ὅν δυσωποῖτε, ὑπὲρ τοῦ κόσμου,
Θεόδωροι παμμακάριστοι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Καταπλήττει ἀληθῶς, τῶν Ἀσωμάτων τοὺς χορούς, οἷον πέπρακται ἐν σοί,
μέγα μυστήριον Ἀγνή, καὶ τῶν πιστῶν κατευφραίνει τὰς διανοίας. Πῶς οὖν
ἐν σαρκί, φρικτῶς γεγέννηκας, καὶ γάλακτι τῷ σῷ, Κόρη ἐθήλασας, τὸν
διατρέφοντα κτίσιν τὴν ἅπασαν, ἐν τῇ ἀφάτῳ χρηστότητι; Πάντως ὡς εἶδεν, ὁ
ταῦτα δρᾶσας Θεογεννῆτορ παντευλόγητε.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον τὸ ἐν τῷ ὁρθρῷ τοῦ Ἀγ. Γεωργίου.

Ο Ν΄. Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄. Γερασίμου.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Σήμερον ἐν τῇ μαρτυρικῇ πανηγύρει, ἐν ἔργοις ἑναρέτοις λευχειμονοῦντες, τὸ σκυθρωπὸν τῆς νηστείας, πρὸς ὀλίγον ἀνύσωμεν, καὶ τοῖς Χριστοῦ ἀθληταῖς Θεοδώροις βοήσομεν· Οἱ τῶν ἐπιγείων ἀλογήσαντες, καὶ δι' ἄθλων ἁγίων, τῆς οὐρανίου δόξης ἀξιοθέντες, ἐνισχύσατε ἡμᾶς, τὸ τῆς νηστείας στάδιον καλῶς τελέσαι, καὶ ἀξίως προφθάσαι τὴν τοῦ Σωτῆρος Ἀνάστασιν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Εἶτα οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ς΄ καὶ τῶν Ἀγίων οἱ δύο εἰς η΄.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

«Χαίροις τῆς χαρᾶς ἡμῶν αἰτία κόρη. Γερασίμου.»

Ἦχος δ΄. Ὡδὴ α΄. Ὁ Εἰρμός.

«Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι, »τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω »γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα. (δίς)

Χαρίτων θησαύρισμα, καὶ ἀνεξάντλητον πέλαγος, ὑπάρχουσα Δέσποινα, ῥανίδα γνώσεως, κάμοι ὁμβρησον, ἵνα σὺν τῷ Ἀγγέλῳ, τὸ χαῖρε βοήσω σοι, ἁσμάτων σάλπιγγι.

Ἀρᾶς ἡ καθαίρεσις, χαῖρε θεόνυμφε Δέσποινα, τοῦ κόσμου ἡ λύτρωσις, χαῖρε Πανάμωμε, ἡ πηγάσασα, ζωὴν τὴν αἰωνίαν, καὶ ἄδην νεκρώσασα, χαῖρε τῷ τόκῳ σου.

Ἰσχύος ἀνάκτορον, τῆς πατρικῆς χαῖρε Ἀχραντε, παστάς ἡ ἀμόλυντος, χαῖρε τοῦ Κτίσαντος, ὁ ὑπέρλαμπρος νυμφὼν χαῖρε τῆς δόξης, τῆς θείας σαρκώσεως, τὸ ἐργαστήριον.

Τράβδος ἡ ἀνθήσασα, τὸν φυτουργὸν πάσης κτίσεως, χαῖρε Ἀπειρόγαμε, χαῖρε ἡ ἄμπελος, ἡ βλαστήσασα, τὸν βότρυν τὸν ὠραῖον, τὸν οἶνον βλυστάνοντα, τῆς ἐπιγνώσεως.

Κανὼν πρῶτος τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, ἐκ τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος δ'. Ωδὴ α'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὁ πάντων ἐπέκεινα, σὲ τὴν ἀρρήτως γεννήσασαν, ἀπάντων προέθηκε, τῶν ἑαυτοῦ ἐκλεκτῶν· ὅθεν σήμερον, τὸν τούτου στεφανίτην, ὑμνοῦντες Πανύμνητε, σοὶ προεξάρχομεν.

Τὸν μέγαν ἐν Μάρτυσι, τὸν ἀθλητὴν τὸν ὑπέρλαμπρον, τὸν ὀνομαστότατον, καὶ περιβόητον, τὸν ἐν θαύμασιν, ἀπ' ἄκρων γῆς εἰς ἄκρα, ἐπίσημον ἄσματι, μέλψω Θεόδωρον.

Ἡμέρα εὐφρόσυνος, ἐν ταῖς πενθίμοις ἀνέτειλε, καὶ τὴν σκυθρωπότητα, τούτων ἐφαίδρυνε· προέορτια, προοίμια μακρόθεν, ἐκλάμπασα χάριτι, τοῦ θείου Μάρτυρος.

Ῥαντίζει καθάρσια, τὴν Ἐκκλησίαν τοῖς αἵμασι, τὸ ἅγιον σφάγιον, ὃ προσελάβετο, ὁ τεθυμένος, καὶ θῦμα δεδεγμένος, τὸν ὑπεραθλήσαντα, τῆς θείας δόξης αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Ὡραῖον κἂν ἄωρον, τὸ ἐορτάζειν νενόμισται· ἢ γὰρ ὠραῖσασα, τὰ πάντα Δέσποινα, καὶ νῦν ἔδειξε, τῆς μνήμης κοινωνοῦσα, τῷ προκινδυνεύοντι ταύτης δι' αἵματος.

Κανὼν δεύτερος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
«Τήρων χαῖρε καὶ Στρατηλάτα. Γερασίμου.»

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Ταῖς τῶν Ἀγγέλων στρατιαῖς καὶ τάξεσι, συναγαλλόμενοι, καὶ τὰς ὑπὲρ λόγον, δωρεὰς καὶ χάριτας, Θεόδωροι δεχόμενοι, ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, τοὺς ὑμᾶς ἄμφω γεραίροντας, θείων δωρεῶν ἀξιώσατε.

Ἡ ἐν πολέμοις Μάρτυς εὐστοχία σου, τῷ βασιλεῖ τῷ φθαρτῷ, ἐκλεκτόν σε Τήρων, φερωνύμως ἔδειξεν, ἢ δὲ λαμπρά σου ἄθλησις, λαμπρὸν πάσῃ τῇ κτίσει, καὶ θαυμαστόν σε κατέστησε, δωρεαῖς θαυμάτων ἐκλάμποντα.

Ρεούση γλώσση εὐσεβείας δόγματα, ὥς γλυκασμὸν ἀληθῆ, δαψιλῶς βλυστάνεις, Στρατηλάτα ἔνδοξε· τὸν λόγον γὰρ τῆς πίστεως, εὐσεβῶς διασπείρων, τοῦ μαρτυρίου τὰ δρᾶγματα, ἐν ἀγαλλιάσει ἐθέρισας.

Θεοτοκίον.

Ὡραιωθεῖσα τοῖς πανάγνοις κάλλεσι, τῆς παρθενίας Ἀγνή, τὸν ὡραῖον κάλλει, παρὰ πάντας τέτοκας, σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι, τὸν Ὑπέρθεον Λόγον, καθωραϊζόντα χάριτι, τὴν ἀχρειωθεῖσαν οὐσίαν μου.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

«Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον
»συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων
»δόξης ἀξιώσον. (δίς)

Ὅρος τὸ κατάσκιον καὶ πῖον, ἐξ οὗ ἐπεδήμησεν ἡμῖν, ὁ Βασιλεὺς τῆς κτίσεως,
καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνεύρατο, ἐν ἀπωλείας ὅρεσι, χαῖρε Ἀγνή Μητροπάρθενε.

Ίάσεων χαῖρε τοῖς ἀνθρώποις, ὁμβρίζουσα δρόσον δαψιλῶς, χαῖρε πηγὴ,
ἀκένωτε, ἐξ ἧς ἡμῖν ἀνέβλυσε, τὸ ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον, εἰς σωτηρίαν αἰώνιον.

Στάμνος ἡ χρυσεὴ χαῖρε Παρθένε, ἡ κόσμον, τὸν ἄρτον τῆς ζωῆς, ὡς μάννα
ἐπουράνιον, ἀσπόρως γεωργήσασα, χαῖρε λυχνία πάμφωτος, τοῦ πατρικοῦ
ἀπαυγάσματος.

Τὴν πλάκα τῆς νέας Διαθήκης, ἐν ἣ ὁ Δεσπότης τοῦ παντός, ἐγράφη
σωματούμενος, ὑμνήσωμεν κραυγάζοντες· χαῖρε νόμου τὸ πλήρωμα, καὶ
Προφητῶν περὶήχημα.

Τοῦ Ἀγίου, ἐκ τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Ἰδεῖν τὴν ἡμέραν τοῦ Υἱοῦ σου, ποθῶν ὁ χριστώνυμος λαός, εἰς τύπον ταύτης
Δέσποινα, τανῦν προεορτάζουσι, σὲ φέρουσιν ὑπόθεσιν, καὶ τὸν κλεινὸν
Ἀθλοφόρον σου.

Νικᾷ πᾶσι τρόποις τὰ βελτίω· ὁ μέγιστος γὰρ ἐν ἀθληταῖς, εἰς εὐφροσύνην
ἤμειψε, τὴν τοῦ καιροῦ κατήφειαν, τῆς εὐαγοῦς τὸ σύντονον, νηστείας
τρέψας εἰς ἄνεσιν.

Οἰκεῖον καὶ πρέπον σοι τὸ δῶρον· καὶ γὰρ ἐξ οἰκείων Ἀθλητᾶ· οὓς γὰρ αὐτὸς
κατάρκισας, ἐν ταύτῃ τῇ μερίδι σου, περιχαρῶς τὰ δῶρα σοι, τὰ τῶν ἐπαίνων
προσάγομεν.

Καλλίστην κρηπίδα κατεβάλου, ταῖς σαῖς ἀριστεαῖς Ἀριστεῦ, τὸν θῆρα τὸν
ὀλέθριον, τὸν πῦρ καὶ φόνον πνέοντα, καταβαλὼν ὡς πάρεργον, ὑπερφυοῦς
γενναιότητος.

Λυττήσας ὁ νέος ἀποστάτης, κατ' ἴσον δεινῶς τῷ παλαιῷ, καθάρματα τοῖς βρωμασιν, ὥσπερ ἰῶ συνέφυρεν· ἀλλὰ ψευθεὶς ὁ δείλαιος, κατεσοφίσθη τῷ Μάρτυρι.

Θεοτοκίον.

Ἐπλήσθην μὲν σύμπασα Παρθέने, τοῦ γινῶναι τὸν Κύριον ἢ γῆ, ἐκ σοῦ τῷ Κόσμῳ φάναντα· ἀλλὰ τοῖς θείοις Μάρτυσι, χάρις πολλὴ κρατύναι, δι' ἑαυτῶν τὴν ἀλήθειαν.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νέος ὑπάρχων εὐσταλής, νεότητος τερπνὴν ὥραν, καὶ ἀξίας τῶν ἐν κόσμῳ πραγμάτων, ὑπερεῖδες νουνεχῶς, Τήρων Μάρτυς ἀήττητε, ἵνα Χριστὸν κερδήσῃ, οὗ καὶ τὸ πάθος ἐπόθησας.

Χαίρων ἀπέστης ὀλικῶς, τῆς σχέσεως Λικινίου, βουλευσάμενος σοφῶς Στρατηλάτα· ἀντὶ δόξης γὰρ φθαρτῆς, ὀλοσχερῶς ἠγάπησας, Κυρίου κατὰ Παῦλον, ὀνειδισμὸν τὸν σωτήριον.

Ἀκαταπλήκτῳ λογισμῷ, καὶ στερόρπτάτῃ καρδίᾳ, θριαμβεύσαντες ἐχθρῶν τὴν μανίαν, πολυτρόπων αἰκισμῶν, πείραν στερόρῳς ἐλάβετε, Τήρων καὶ Στρατηλάτα, Μεγαλομάρτυρες ἑνδοξοί.

Θεοτοκίον.

Ἰαματόβρυτος πηγὴ, ἡ προστασία σου πέλει, κρουνηδὸν ἀναπηγάζουσα κόσμῳ, ἱαμάτων νοητῶν, νάματα καθαρῶτατα, δίδῳν Παρθενομῆτορ, κάμὲ νοσοῦντα θεράπευσον.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους...

Κάθισμα, τοῦ Τριωδίου

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Θεϊκὴν παντευχίαν ἀναλαβών, καὶ εἰδώλων τὴν πλάνην καταβαλόν, Ἀγγέλους διήγειρας, εὐφημεῖν τοὺς ἀγῶνας σου· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου, στερόρῳς κατεφρόνησας· ὅθεν φερωνύμως, τοῖς αἰτοῦσι σε νέμεις, τὰ θεῖα δωρήματα, ἱαμάτων χαρίσματα. Ἀθλοφόρε Θεόδωρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν ωραιότητα.

Τὴν Θεοδώρητον, φέροντες δύναμιν, σαρκὸς καὶ αἵματος, ἔξω γεγόνατε, καὶ κατὰ κράτος τῶν ἐχθρῶν, καθείλετε τὰς δυνάμεις, Στρατηλάτα μέγιστε, Ἀθλητῶν ἀκροθίνιον, καὶ Τήρων μακάριε, τῶν Μαρτύρων ὠράϊσμα· μεθ' ὧν ἐκδυσωποῖτε ἀπαύστως, πάσης ἡμᾶς ῥύεσθαι βλάβης.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ὑπερούσιον, σάρκα γενόμενον, ἐκ τῶν αἱμάτων σου, ἀφθόρως τέτοκας, καὶ ἐγαλούχησας φρικτῶς, τὸν τρέφοντα πᾶσαν κτίσιν· ὦ τῶν μεγαλείων σου, Θεοτόκε Πανύμνητε! Τίς οὖν διηγῆσεται, τὰς μεγάλας αἰνέσεις σου; Ἀλλ' οὖν χαρμονικῶς σοι βοῶμεν· χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

«Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφη, ἦλθεν Ἰησοῦς
»ὁ Ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ Παρθένῳ καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα
»Χριστέ, τῇ δυνάμει σου (Δίς).

Ἡ λαμπὰς ἡ φωτοφόρος, ἡ τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τοῖς ἐσκοτισμένοις, ἐν μορφῇ βροτεῖα ἀστράψασα, χαῖρε Παρθένε ὁ ὀρθρος ὁ ἀνέσπερος, ἡ ἐκλάμψασα, δικαιοσύνης τὸν ἥλιον.

Σωτηρίας ὥφθης πύλη, τοῖς τὸ χαῖρε κραυγάζουσι, χαῖρε μυροθήκη, ἡ Χριστὸν τὸν Λόγον κυήσασα, τῆς ἀφθαρσίας δωρούμενον τὴν εὐπνοίαν, τοῖς τὸν θάνατον, παρακοῇ γεωργήσασι.

Χαρισμάτων οὐρανίων, χαῖρε πλοῦτος ζωήρυτος, χαῖρε πρυτανεῖον, τῆς θεαρχικῆς ἀγαθότητος, τῆς θεϊκῆς εὐδοκίας, χαῖρε θάλαμε, Ἀπειρόγαμε, δι' ἧς φθορὰ ἐξοστράκισται.

Ἀνατεῖλαν ἐκ γαστρὸς σου, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, τῆς ἀθανασίας, θείαν σε νεφέλην ἀνέδειξεν, ἐπισκιάζουσαν Κόρη τοὺς βοῶντάς σοι· χαῖρε σκὴνωμα, τοῦ Βασιλέως τῆς κτίσεως.

Τοῦ Ἁγίου, ἐκ τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὡ καινῆς καὶ παραδόξου, μίξεως τε, καὶ κράσεως! παρθενία τόκον, ἦνωσε τεχθεὶς ὁ θεάνθρωπος, ταῖς σκυθρωπαῖς δὲ ἡμέραις, τὴν εὐφρόσυνον, τὸν οἰκεῖον τιμῶν, Ἀθλητὴν ἐγκατέμιξεν.

Ἴδε πῶς Χριστὸν ἐφίλει, ὁ Χριστῶ στρατευόμενος· τοὺς ἐχθροὺς γὰρ τούτου, ζήλω καὶ πυρὶ κατηνάλωσε, καὶ ἑαυτὸν τελευταῖον καλλιέργημα, καὶ δεκτὸν αὐτῷ θῦμα, προθύμως ἀπέδωκε.

Νικηφόρος ἐκ τῶν ἄθλων, ὁ Γεννάδας ἀνέλυσε, παρῶρησίᾳ λόγων, καὶ ὑπεροψία κολάσεων, τοὺς θεατὰς καταπλήξας, καὶ γενόμενος, πάσῃ κτίσει καινόν, καὶ παράδοξον θέατρον.

Ὅστοῦν μὲν οὐ συνετρίβη, τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότη μου, ὦ μακροθυμίας! καὶ μετὰ τὴν νέκρωσιν πάσχοντος, τὸν δὲ αὐτοῦ Στρατιώτην πῦρ δεξάμενον, καὶ τροχὸς ἠύλαβήθη, θανόντος προσάψασθαι.

Θεοτοκίον.

Συνθανόντες τῷ Δεσπότη, τῆς ζωῆς οἱ θεράποντες, καὶ συναναστάντες, ζῶσι παρ' αὐτῷ νῦν αἰώνια, καὶ τῷ Υἱῷ τὴν Μητέρα συνδοξάζουσιν, εὐλογοῦντες Πατέρα, Υἱόν, Πνεῦμα ἅγιον.

Κανὼν δεύτερος. Σὺ μου ἰσχύς.

Ῥώμη ψυχῆς, Τήρων ἐμπρέπων Θεόδωρε, ὥσπερ ὄναρ, καὶ οὐδὲν λελόγισαι, τὰς ἀπειλὰς τὰς τῶν δυσμενῶν, πρὸς τὰ ὑπὲρ λόγον, βραβεῖα τῆς ἄνω κλήσεως, ψυχῇ ἀνενδοιάστῳ, ἐπειγόμενος φθάσαι, ὧν καὶ ἔτυχες Μάρτυς ὡς ἡλπισας.

Ἐν τῷ φωτὶ, ὁ Στρατηλάτης Θεόδωρος, τοῦ Κυρίου, τῶν παθῶν λαμπόμενος, τὴν τῶν λαμπάδων ὁδυνηράν, ἔκκαυσιν ὑπέστη, καὶ τὰς στρεβλώσεις τοῦ σώματος, εἰρκτῆς τὴν τιμωρίαν, καὶ ξεσμοὺς σκληροτάτους, καρτερῶν τὰς αἰκίας ὡς ἄσαρκος.

Κόσμου παντὸς, οἱ βοηθοὶ καὶ ὑπέρμαχοι, Ἐκκλησίας, πύργοι οἱ ἀσάλευτοι, οἱ θησαυροὶ θείων δωρεῶν, Τήρων ὁ γενναῖος, καὶ Στρατηλάτης ὁ ἔνδοξος, τιμάσθωσαν συμφώνως, ὡς δωρούμενοι πᾶσι, δωρεὰν πᾶσαν δόσιν θεόσδοτον.

Θεοτοκίον.

Ἄνευ φθορᾶς, ἐν τῇ γαστρὶ σου συνέλαβες, τὸν τὴν κτίσιν, πᾶσαν περιέχοντα, καὶ ὑπὲρ νοῦν τέτοκας αὐτόν, διπλοῦν τῇ οὐσίᾳ, μοναδικὸν τὴν ὑπόστασιν, δι' ἅκραν εὐσπλαχνίαν, ἀναπλάττοντα κόσμον, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Καταβασία. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ...

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

«Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γάρ, ἀπειρώγαμε Παρθένε, »ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς »ὑμνοῦσι σε, σωτηρίαν βραβεύοντα (Δίς).

Ῥυσθέντες τῷ τόκῳ σου, τῆς πάλαι ἀποφάσεως, χαῖρε χαρμοσύνως σοὶ
βοῶμεν, χαῖρε Παρθένε ἢ καταλλάξασα, τῷ παμβασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ, τοὺς
καθυποκύψαντας, δι' ἀπάτης τῷ δράκοντι.

Ἀνθήσασα Πάναγνε, λειμῶν ὡς θεοφύτευτος, ἄνθος τὸ ὠραῖον καὶ εὐῶδες,
τὸν ὠραῖσαντα τὴν γῆν ἄνθεσιν, ἔπλησας ὁσμῆς τῆς θεϊκῆς, τοὺς
ἀναβοῶντάς σοι χαῖρε θεῖον ὁσφράδιον.

Σιὼν πολυώνυμος, χαῖρε Παρθένε Δέσποινα, πόλις τοῦ μεγάλου Βασιλέως,
περὶ ἧς ξένα σαφῶς λελάληναι, χαῖρε ἢ ἀνοίξασα ἡμῖν, πύλην τὴν
οὐράνιον, καὶ τρυφὴν τὴν ἀκήρατον.

Ἡ βάτος ἢ ἄφλεκτος, χαῖρε Παρθένε Ἀχραντε, χαῖρε ἢ νεκρώσασα τὸν Ἄδην,
ὡς τετοκυῖα τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, τὸν διὰ θανάτου καὶ παθῶν, πᾶσι τὴν
ἀπάθειαν, καὶ ζωὴν ἀναβλύσαντα.

Τοῦ Ἁγίου, ἐκ τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἀνοίγεται σήμερον, τὰ πρόθυρα τῆς χάριτος, καὶ ἡ καταπαύσιμος νῦν αὕτη,
προεικονίζει τὴν ἀναστάσιμον· οὕτω λαμπροφόρος τὴν λαμπράν, Δέσποιναν
γεραίρουσα, καὶ τὸν ἔνδοξον Μάρτυρα.

Δωρεῖται φερώνυμον, δῶρον Θεὸς Θεόδωρον, τοῖς ἡγαπηκόσι τοῦ φανέντος,
ἡγαπημένου τὴν ἐπιφάνειαν, παραδόξων ἔργων ποιητὴν θείων τε δυνάμεων,
αὐτουργὸν ἐργασάμενον.

Οὐδὲν πρὸς τὸν Μάρτυρα, τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη σου, ἐχθρὲ τῆς ἀνθρώπων
σωτηρίας· καὶ τεθνηκῶς γάρ, ζῇ καὶ ἐγρήγορε, καὶ τοῖς κακουργήμασι τοῖς
σοῖς, ἀντικαθιστάμενος, σῶζει πάντα ὀρθόδοξον.

Θεοτοκίον.

Ξενίζον ἦν πρότερον, τὸ θαῦμα τῆς Θεόπαιδος· ταῖς τῶν Ἀθλητῶν δὲ
μαρτυρίαις, εἴληφε πίστιν, τὴν ἀναμφίβολον, καὶ τὸ πιστευόμενον αἰεὶ, μένει
θαυμαζόμενον, καὶ πιστῶς προσκυνούμενον.

Κανὼν δεύτερος. Ἵνα τι με ἀπώσω;

Ἰλαρὸς ὄντως ὥφθης, ὡς περιλαμπόμενος, αἴγλη τῇ ἄνωθεν, τῷ ἀρχιεράρχῃ,
ἐκδηλῶν Παραβάτου τὸ βούλευμα, Θεόδωρε Τήρων· ὅθεν λαὸς ὁ τοῦ Κυρίου,
τὸ σὸν μέγιστον θαῦμα ἐδόξασε.

Στρατηλάτης ὡς μέγας, τὰς ἀντικειμένας στρατείας διώλεσας, θεία παντευχία, δι' ἀθλήσεως πόνων Θεόδωρε, καὶ νίκης ἐγείρας, κατ' αὐτῶν τρόπιον μέγα, πρὸς Χριστοῦ θαυμαστῶς τεθαυμάστωσαι.

Τὸν ἀγῶνα τὸν θεῖον, χρόνοις διαφόροις νομίμως τελέσαντες, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, παρ' ἡμῶν ἐπαξίως γεγαίρεσθε, ὡς συνωνυμοῦντες, Θεόδωροι τροπαιοφόροι, παραδόξων θαυμάτων διάκονοι.

Θεοτοκίον.

Ράβδος ἀφθαρτος θεία, ἡ ἀγιοβλάστητος καὶ ξενοβλάστητος, ὣφθης Θεοτόκε, ὥσπερ ἄνθος ὡραῖον ἀείζων, τὸν τῶν ὅλων Κτίστην, ἀνθήσασα ἀγεωργήτως, οὐ καμὲ τῇ ὁσμῇ Κόρη εὐφρανον.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα...

Ὡδὴ στ'. Ὁ Εἰρμός.

«Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς »Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν »δοξάζοντες (Δίς).

Μύρον οὐράνιον τέξασα, πληρῶσαν εὐωδίας τὴν σύμπασαν, χαῖρε ἀκήρατε, ἡ μυροθήκη τῆς χάριτος, χαῖρε τῆς ἀφθαρσίας, θεῖον ἀλάβαστρον.

Ὡφθης παλάτιον ἔμψυχον, Ἀγνή καὶ κιβωτὸς ἀγιάσματος, τοῦ Παντοκράτορος· ὅθεν τὸ χαῖρέ σοι ἄδομεν, χαῖρε τῆς θείας δόξης, ναὲ ὑπέριμε.

Ναμάτων χαῖρε τοῦ Πνεύματος, ὁ πλήρης ποταμὸς καὶ κατάρρυτος, ἐξ' οὗ ἀρδεύεταο, τοῖς θεοβρύτοις ὁρμήμασιν, ἡ οἰκουμένη πᾶσα, χαῖρε σοι κράζουσα.

Ἀγγέλων χαῖρε εὐπρέπεια, καὶ θείων Προφητῶν περὶήχημα, Ὅσιων στήριγμα, χαῖρε Μαρτύρων στεφάνωμα, καὶ τῶν ἀπηλπισμένων, τὸ καταφύγιον.

Τοῦ ἀγίου, ἐκ τοῦ Τριωδίου

. Ὡδὴ ς'. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Νηστεύειν Σῶτερ οὐ δύνανται, οἱ φίλοι καὶ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος σου· σὲ τὸν Νυμφίον γάρ, σὺν τῇ Μητρὶ καὶ τῷ φίλῳ σου, ξενίζουσι παρόντα, καὶ θεραπεύουσιν.

Ἀπέστη Θεοῦ τοῦ σώζοντος, ἀπέστη καὶ φρενῶν ὁ δυσώνυμος, καὶ πρὸς ἀπόνοιαν, κατεξανέστη τῆς πίστεως· ἀλλ' ἀντί ταύτης εὗρε, τὸν μεγαλώνυμον.

Παθῶν κατέστη σοφώτερος, καὶ δράσας ὁ γενναῖος θερμότερος· τὴν πρὸς τυράννους γάρ, πάλιν καὶ νίκην καλῶς ἀσκηθεῖς, οὐδὲ θανῶν ἀπέστη, τοῦ κατορθώματος.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθέντες σήμερον Δέσποινα, κινδύνου ψυχοφθόρου τῷ θαύματι, τοῦ Ἀθλοφόρου σου, κατὰ τὴν σὴν θείαν πρόνοιαν, τὴν χάριν ἀμφοτέροις, ἀντιτιθέαμεν.

Κανὼν δεύτερος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἀγγέλους συγχορευτάς, ἐν τῇ εἰρκτῇ ἔχων ἔνδοξε, ἰσάγγελος ἀληθῶς, ἐδείχθης τοῖς ἄθλοις σου, Τήρων παμμακάριστε· ὅθεν καταλλήλως, ἐδοξάσθης ἐν τοῖς πέρασιν.

Τὴν ἄθλησίν σου λαμπρῶς, δοξάζων Χριστὸς ὁ Κύριος, μετὰ τὸ πάθος Σταυροῦ, ἄρτιόν σε δείκνυσι, Στρατηλάτα ἔνδοξε, δι' Ἀγγέλου θείου, τῶν δεινῶν σε λυτρωσάμενος.

Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, ἀστέρες ἀειλαμπέστατοι, τῶν θεϊκῶν δωρεῶν, δοτῆρες οἱ ἔνθεοι, Στρατηλάτα μέγιστε, καὶ Τήρων γενναῖε, πάσης βλάβης ἡμᾶς ῥύσασθε.

Θεοτοκίον.

Λυχνία χρυσοειδής, τὸ φῶς Ἀγνή τὸ ὑπέρφωτον, πυρσεύουσα τοῖς ἐν γῇ, σαρκὸς ὁμοιώματι, ὥφθης Παναμώμητε· διὸ τῆς ψυχῆς μου, τὴν σκοτίαν διασκέδασον.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην...

Κοντάκιον, ἐκ τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Πίστιν Χριστοῦ ὥσει θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας Πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος, ἐκ τοῦ Τριωδίου.

Τὸν ἐν θρόνῳ φωτὸς ἐποχούμενον, εὐχαρίστως ἐν πίστει ὑμνοῦμεν σε· ὅτι δῶρημα θεῖον δεδώρησαι, τὸν γενναῖον τοῖς ἄθλοις Θεόδωρον, τὸν ἐν τῷ βίῳ τρισμακάριστον, ὡς ὑπέρμαχον ὄντα τῆς ἀληθείας· αὐτὸς ἐβίβλητο λογισμῷ κεκτημένος Χριστόν, ἀνεδείχθη κραταῖος νικητὴς κατὰ τοῦ δολεροῦ, ὡς ἀήττητος.

Συναξάριον.

Πρῶτον τοῦ Μηναίου καὶ εἶτα τὸ ἐξῆς.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς α' ἐβδομάδος τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, Σύναξιν ἐτήσιον ἐπιτελοῦμεν εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Μεγάλων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος καὶ Θεοδώρου τοῦ Σρατηλάτου.

Στίχοι.

Χριστοῦ Ἀθληταῖς καλῶς ὁμωνυμοῦσι

Νῦν ὕμνος κοινὸς εἰς ἓν συνηρμοσμένος.

Εὐκλέας Θεοδώρους ἐν' ἡμματι ἀνυμνέειν θέμις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὸ διὰ τῶν Κολλύβων παράδοξον θαῦμα τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.

Στίχοι.

Τροφῇ κολλύβων, ἐστιᾷ Τήρων πόλιν,
Τροφὴν τιθεῖς ἄπρακτον, ἡλιγισμένην.

Ταῖς τῶν ὁμωνύμων σου Μεγαλομαρτύρων καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

«Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα ἀλλὰ πυρὸς
»ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, Ὁ τῶν
»Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. (Δίς).

Ἰαμάτων σε, κρουνὸν ἀφθονοπάροχον, ἐπιγινώσκοντες, σοὶ ἐκβοῶμεν
πιστῶς· χαῖρε κρήνη πάγχρυσε, ἡ ἀναβλύσασα, τὸ ἀθάνατον, ὕδωρ τε καὶ
ἀλλόμενον, εἰς ζωὴν τὴν αἰωνίαν.

Τὴν πολύτιμον λαβίδα τὴν τὸν ἄνθρακα, ζωῆς βαστάσασαν, ἐν ταῖς
ἀχράντοις χερσίν, ὑμνήσωμεν λέγοντες, χαῖρε Μητρόθεε, τὸ θεότευκτον,
χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς τοῦ Λόγου εὐωδίας.

Ἰσὺς ἄρρητος, χαῖρε ἐν ᾧ ἐξύφανε, Λόγος ὁ ἀναρχος, ἄνευ βροτείας χειρός, αὐτοῦ τῆς σαρκώσεως, τὸ περιβόλαιον, χαῖρε Δέσποινα, ἡ τὸν Ἀδάμ ἐνδύσασα, τὴν στολὴν τῆς ἀφθαρσίας.

Ἀγεώργητος, ὠράθης Κόρη .αρουρα, καρποφορήσασα, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, Χριστὸν τὸν τὴν λύτρωσιν, πᾶσι βραβεύσαντα, τοῖς βοῶσί σοι· χαῖρε ἡ γῆ ἡ ἔνθεος Ἰωὴλ ἥν προσημαίνει.

Τοῦ Ἁγίου, ἐκ τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Νόμον ἔφησας μὴ κεῖσθαι τοῖς δικαίοις σου, δίκαιε Δέσποτα· ὅθεν ἡ Μήτηρ ἡ σὴ, καὶ ὁ πολυθαύμαστος οὗτος θεράπων σου, τῇ φαιδρότητι, τῆς μνήμης τούτων σήμερον, νόμους λύουσι νηστείας.

Ὡς ἡδίστη καὶ μεγάλη καὶ χαρμόσυτος, ἡ νῦν πανήγυρις, ἥν ὁ Μαρτύρων ἡμῖν, κάλλιστος καὶ μέγιστος, νῦν ἐσχεδίασεν, ἐνὶ θαύματι, ἐξ ἀκαθάρτων ἄχραντον, τοῦ Χριστοῦ λαὸν τελέσας.

Τὸν πρὸς δράκοντας δεινούς ἀντιπαξάμενον, καὶ κατισχύσαντα, τὸν ψυχοφθόρον τε νῦν, καὶ τὸν λυμαινόμενον, ἐμψυχα σώματα, ἀναδήσωμεν, ἐπινικίοις ἄσμασι, καὶ στεφάνων ἐγκωμίοις.

Θεοτοκίον.

Ὁ Γενάρχης μὲν προγνοὺς τὴν ψυχολέτειραν, βρῶσιν οὐκ ἔφυγεν· ὁ σὸς δὲ πιστὸς λαός, παρὰ τοῦ σοῦ μάρτυρος, προδιδαχθεὶς καὶ φυγὼν, τὴν ὀλέθριον, τροφὴν σὺν τούτῳ Δέσποινα, τὰ σωτηριά σοι θύει.

Κανὼν δεύτερος. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἄπαντας Μάρτυς καταπλήττεις, ταῖς μεγίσταις σου θαυματουργίαις Τήρων· γυναικὸς γὰρ ποτε, πικρᾶς αἰχμαλωσίας, υἱὸν ἐρρύσω ἐνδοξε, παραδόξῳ ἐνεργείᾳ

Τέλος εὐρὼν τοῦ μαρτυρίου, ἐκτμηθείσης σου τῆς κεφαλῆς τρισμάκαρ, πρὸς ζωὴν ἀληθῆ, καὶ φῶς ἀθανασίας, μετῆλθες ἀγαλόμενος, Στρατηλάτα γενναϊόφρον.

Ἀφθονον χάριν ἱαμάτων, ἀναβλύζοντα πηγῶν ἐξ ἀκενώτων, εὐδοκία ὑμῶν, τὰ θεῖα ὑμῶν σκὴν, Θεόδωροι ἐπλούτησεν ἡ τῶν Εὐχαϊτῶν πόλις.

Θεοτοκίον.

Γνῶσιν παράσχου μετανοίας, τῷ ἱκέτῃ σου Παρθένε Παναγία, τῷ ἐν τρίβοις παθῶν, καὶ ἀτραποῖς κακίας, ἀφρόνως διοδεύοντι, τῇ τοῦ πλάνου ἐπηρεία.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν...

Ὡδὴ η΄. Ὁ Εἰσμός.

»Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν «τυπούμενος. νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει «ψάλλουσαν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς «αἰῶνας (Δίς).

Κλίμαξ νοητὴ Παρθένε χαῖρε, δι' ἧς ὁ παντέλειος κατῆλθέ μοι, καὶ Ἀδάμ τὸν ἔκπτωτον, πρὸς τὴν πρώτην εὐκλειαν, θεοπρεπῶς ἀνύψωσε ἀναβοῶντά σοι σκηνὴ φωτοφανῆς χαῖρε Κόρη, τοῦ παραγαγόντος, τὰ πάντα ἐκ μὴ ὄντων.

Ὅρμος ἀκλυδώνιστος ἐγένου, τοῦ κόσμου τὸν κυβερνήτην ἀποτέξασα· ὅθεν ἐκ κυμάτων με, ἀπωλείας ἴθυνον, λιμένα πρὸς σωτήριον ἵνα κραυγάζω σοι· ἡ σκέπη καὶ ἀντίληψις χαῖρε, τῶν ὑμνολογούντων, Παρθένε τὴν σὴν δόξαν.

Ῥήσεσιν ἐπόμενοι ἐνθέοις, λυχνίαν καὶ τράπεζαν οὐράνιον, ἄρμα πολυώνυμον, κλίνην φωτεινόμορφον, πιστῶς σε ὀνομάζομεν καὶ ἐκβοῶμέν σοι χαρᾶς χαῖρε ἡμῶν ἡ αἰτία, χαῖρε τὴν ὁδύνην, ἡ παύσασα τῆς Εὐας.

Ἡ μόνη πρὸ τόκου καὶ ἐν τόκῳ, παρθένος καὶ μετὰ τόκον διαμείνασα, ὡς σαρκὶ γεννήσασα, τὸν ἀπερινόητον, ψυχῶν τὰ ἀρρώστηματα καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ἰάτρευσον τῇ θείᾳ σου δόξῃ, ἵνα σοι τὸ χαῖρε, βοῶμεν εὐχαρίστως.

Τοῦ Ἀγίου, ἐκ τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ η΄. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ἡ χαρᾶς τῇ γεννήσει πληρώσασα, τὰ οὐράνια καὶ τὰ ἐπίγεια, τῇ τοῦ καιροῦ στυγνότητι, χάριν εὐκαιρον νέμει, τῷ στεφανίτῃ, συγκροτοῦσα λαμπρῶς τὰ ἑόρτια.

Σαββατίσωμεν ἄνθρωποι σήμερον, ἐκ τῶν κόπων τῶν χθὲς καταπαύοντες, διὰ τὸν εὐλογήσαντα, τὴν παροῦσαν ἡμέραν, τῇ καταπαύσει, καὶ τῇ νῦν πανηγύρει τοῦ Μάρτυρος.

Ἀληθῶς τοῦτο πρῶτον ἐν Σάββασι, καὶ Σαββάτων ἂν λέγοιτο Σάββατον, μαρτυρικῆς τε χάριτος, καὶ δυνάμεως θείας ἐμπεπλησμένον, σωτηρίας μεγίστης ἀνάκλησις.

Βασιλέως Θεοῦ ἀγνοῖς βρῶμασι, βασιλείας ἀθέσμου μιάσματα, ὁ καθαρὸς κατήργησε, παραδόξω τε τρόπῳ, θαυματουργίας, τὴν ἀγίαν ἐβδόμην ἡγίασε.

Θεοτοκίον.

Βεβαιοὶ τὸ σὸν Κόρη μυστήριον, τῶν Μαρτύρων ὁ πρόθυμος θάνατος· ὡς γὰρ Θεῷ πιστεύσαντες, τῷ τεχθέντι, καὶ πάθος, ἐκὼν ὑπέστη, ἑαυτοὺς οἱ γενναῖοι κατέθυσαν.

Κανὼν δεύτερος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἐν τῇ φλογὶ τὸ σῶμά σου, ἀκατάφλεκτον ἔμεινε, τῇ τοῦ Παρακλήτου δωρεᾷ Θεόδωρε, ὃ πίστει μετήνεγκεν, ἡ Εὐσεβία ἢ εὐσεβής, ἐν τοῖς Εὐχαῖτοις, χάριν βλύζον θαυμάτων, τοῖς πόθῳ προσιοῦσι, καὶ φόβῳ ἀπτομένοις, καὶ σὲ ὑμνολογοῦσι, θαυματοβρῦτα Τήρων.

Ῥῶσιν ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ τοῖς κάμνουσιν ἴασιν, καὶ τοῖς τεθλιμμένοις ἀληθῇ παράκλησιν, ἀπόροις ἀντίληψιν, καὶ τοῖς πενθοῦσιν ἀναψυχὴν, καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς, τοῖς εὐσεβῶς προσιοῦσι, τῇ θείᾳ σου πρεσβείᾳ, παράσχου τὰς αἰτήσεις, ὡς θεῖος Στρατηλάτης, Θεόδωρε τρισμάκαρ.

Ἀθλητικῶς δοξάσαντες, τὸν ὑμᾶς μεγαλύναντα, ταῖς πλουσιодώροις δόσεσι τῆς χάριτος, τῆς τούτου λαμπρότητος, συγκοινωνοὶ καὶ μέτοχοι, ὥφθητε λαμπρῶς, σὺν Ἀσωμάτοις βοῶντες· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματοφόρον τέτοκας, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, Κεχαριτωμένη Λόγον τὸν Ὑπέρθεον, τὸν κόσμον λυτρούμενον, ἐξ ἀλογίας τε καὶ ἀρᾶς· ᾧ καμὲ προσάγοις, μητρικῇ σου πρεσβείᾳ, Παρθένε σεσωσμένον· πρὸς σὲ γὰρ καταφεύγω, καὶ σὲ ἐπικαλοῦμαι νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς...

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰσμός.

«Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω
»δέ, ἀῦλων Νοῶν, φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος,
»καὶ βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή, ἀειπάρθενε. (Δίς).

Γέφυρα σὺ εἶ, πανάμωμε Δέσποινα θεοπαρόδευτος· διὰ σοῦ ὁ Λόγος γάρ, τοὺς ἀπωσμένους ἐπισκεψάμενος, ἐκ τοῦ θανάτου εἴλκυσε ζωὴν πρὸς ἄληκτον, τοὺς βοῶντας· χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή Ἀειπάρθενε.

Γῆ ἡ καθαρά, ἐξ ἧς ἐμορφώσατο Χριστὸς τὸν ἄνθρωπον, χαίροις Ἀπειρόγαμε, χαίρε ἡ πέτρα ἡ ἀποστάζουσα, τὸ μέλι τὸ φυσίζων τοῖς διαβαίνουσιν, ἐν ἐρήμῳ, τῇ τοῦ βίου Δέσποινα, καὶ τῇ σῇ προμηθείᾳ σωζόμενοι.

Μάννα τῆς ζωῆς, ἡμῖν ἡ ὁμβρήσασα χαίρε Θεόνυμφε, χαίρε ἡ ζώσασα, τοὺς νεκρωθέντας γεύσει τοῦ ξύλου ποτέ, χαίρε Ἐδέμ τὴν εἴσοδον ἀναπετάσα, τοῖς βοῶσι χαίρε παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνὴ Αἰπάρθενε.

Μήτηρ ἀψευδῆς, Πανύμνητε γέγονας τοῦ Παντοκράτορος, καὶ Παρθένος ἄφθορος, διεφυλάχθης μετὰ τὴν κύησιν· τις οὖν τὰ μεγαλεῖά σου ἀνευφημήσει σαφῶς; Ἀλλὰ δέξαι, κάμου τὸ ἐφύμνιον, ὃ θερμῆς ἐκ καρδίας σοι ὕφανα.

Τοῦ Ἁγίου, ἐκ τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ θ'. Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη.

Συντρέχει τὰ πλήθη πανταχόθεν, ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν ἔνοικον χάριν, τοῦ προλάμποντος, ἐν δόξῃ πάντων Μαρτύρων, σὺν τῇ Δεσποίνῃ τῶν ἀπάντων μεγαλύνομεν.

Ἀνδρίζου Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία, καὶ κράτει τῶν μάτην πολεμούντων· τοῦ Χριστοῦ γὰρ οἱ φίλοι, καὶ παρόντες σοῦ προκήδονται, καὶ ἀπόντες, ὡς ὁ Γενναῖος, ὧς τελεῖς τὰ χαριστήρια.

Τὸν δόξαντα πάλαι τεθνηκέναι, τὰ πράγματα ζῆν καὶ μετὰ τέλος, καὶ τῆς πίστεως πάλιν, προστατεῖν μετὰ τοῦ ἰσοῦ, δείκνυσι ζήλου· ὃν οἱ πλουτοῦντες, εὐεργέτην μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς θεῖαν σφραγίδα σε τοῖς ὕμνοις, τὴν ἐσφραγισμένην Θεοῦ βίβλον, ἐπιτίθμι φέρων, καὶ συνάγω τοὺς ἐπαίνους εἰς σὲ Παρθένε, οὕτω δοξάζων, ἐπὶ πλέον τὸν σὸν Μάρτυρα.

Κανὼν δεύτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ίασεις ἀναβλύζων παντοδαπὰς, θεραπεύεις ψυχῶν τὰ νοσήματα, καὶ χαλεπά, πάθη τῶν σωμάτων ἀποσοβεῖς, κρυπτῶν ποιεῖς φανέρωσιν, καὶ δρασμὸν ἐπέχεις τῶν ἱκετῶν· διὸ τὰς πρὸς ἡμᾶς σου, πολλὰς εὐεργεσίας, Τήρων Θεόδωρε, κηρύττομεν.

Μεγάλων δωρημάτων ἀξιωθεῖς, Στρατηλάτα Θεόδωρε μέγιστε, παρὰ Χριστοῦ, ἀντὶ τῶν καμάτων σου τῶν πολλῶν, καὶ τῶν ἀγωνισμάτων σου, καὶ τῶν παλαισμάτων τῶν εὐαγῶν, μεγάλων ἡμᾶς πόνων, ἐν βίῳ συμβαινόντων, μὴ διαλίπης ἐκλυτρούμενος.

Οἱ κλήσει σεμνυνόμενοι εὐκλεεῖ, θεοπόθητοι θεῖοι Θεόδωροι, ἡμῶν φρουροί, καὶ μεσῖται μέγιστοι πρὸς Χριστόν, τοὺς ἡμᾶς ἐορτάζοντας, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ χαρμονικῶς, χαρᾶς ἀδιαδόχου, ποιήσατε μετόχους, ταῖς πρὸς Θεὸν ὑμῶν δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Υδάτων ἀπωλείας τῶν θολερῶν, χαριτόβρυτε κρήνη ζωήρουτε, Μῆτερ Ἀγνή, τῶν κατακλυζόντων μου τὴν ψυχὴν, ῥῦσαί με ἱκετεύω σε, τῇ ἐπιστασίᾳ σου τῇ φρικτῇ, καὶ ἴθυνόν με Κόρη, πρὸς ὕδωρ ἀφθαρσίας, τῇ μετανοίᾳ με καθάρασα.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής...

Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Τριωδίου.

Τοῖς Μαθηταῖς.

Στεφανηφόρος Ἄγιε, παρεστῶς σὺν Ἀγγέλοις, τῷ τοῦ Χριστοῦ νῦν Βήματι, καὶ φωτὸς τοῦ ἐκεῖθεν, πληρούμενος Ἀθλοφόρε, τὴν εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν τοῖς εὐσεβῶς, τὴν φωσφόρον μνήμην σου ἐκτελοῦσι, Θεόδωρε πανόλβιε, Μάρτυς ἡγλαῖσμένε.

Ἔτερα Γερασίμου. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὡς τοῦ Χριστοῦ ὀπλῖται, καὶ στρατιῶται εὐσθενεῖς, τὰς τῶν ἐχθρῶν παρατάξεις, κατετρυπώσασθε στερόρως, Θεόδωροι διὰ τοῦτο, ὑμᾶς Χριστὸς μεγαλύνει.

Ὅμοιον.

Οἱ τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόροι, καὶ ἀριστεῖς πανευκλεεῖς, ὁ Στρατηλάτης καὶ Τήρων, ἀνευφημείσθωσαν λαμπρῶς· οὗτοι καὶ γὰρ τὴν Τριάδα, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσι.

Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Κόρη, τῶν εὐσεβῶν καταφυγή, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Δεσπότην, ἱκέτευε διὰ παντός, ἵνα ῥυώμεθα πάσης, ἐπιβουλῆς καὶ ἀνάγκης.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἰστώμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια, πρῶτον ἐκ τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν ἀριστερά τῆς ἄνω, στρατολογίας πιστοί, ὡς καρτερόν ὀπλίτην, τῆς ἡμῶν εὐσεβείας, συμφώνως συνελθόντες, ὧδαίς μυστικαῖς, εὐφημήσωμεν λέγοντες· Ἀξιοθαύμαστε Μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, εὐχου ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Τῇ φερωνύμῳ σου κλήσει, δῶρον Θεοῦ ἀληθῶς, τοῖς θλιβομένοις πᾶσι, θυμηδία ἐδόθης, Θεόδωρε τρισμάκαρ· πᾶς γὰρ τῷ σῷ, προσπελάζων Ναῶ ἀληθῶς, μετ' εὐφροσύνης λαμβάνων τὰς ἀμοιβάς, τῶν θαυμάτων σου γεραίρει Χριστόν.

Τῆς εὐσεβείας τὸν πλοῦτον, καὶ τὴν λαμπρότητα, ἀθλητικοῖς καμάτοις, σεαυτῷ θησαυρίσας, πᾶσαν τὴν ἰσχὺν σου, δῶρον δεκτόν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας, ἀναπληρῶν ἐν τοῖς ἅθλοις μετὰ σπουδῆς, Θεοδώρητόν σου πρόσκλησιν.

Τῇ παμφαεῖ πανηγύρει, τοῦ θείου Μάρτυρος, εὐωχηθῶμεν πάντες, καὶ πιστῶς εὐφρανθῶμεν, φιλέορτοι τιμώντες, φαιδρὰν ἐορτήν, τῆς αὐτοῦ τελειώσεως, ἀσματικῶς ἀνυμνοῦντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν δοξάσαντα τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Ἔτερα Γερασίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Ὡσπερ ἑωσφόροι πάμφωτοι, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ἀνατέλλουσι σήμερον, καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν, μυστικῶς σελαγίζουσιν, ὁ Ἀθλοφόρος Τήρων Θεόδωρος, καὶ Στρατηλάτης ὁ πολυύμνητος· οἷς ἐκβοήσωμεν· Ἅγιοι Θεόδωροι, πάσης ὀργῆς, ἀσινεῖς φυλάττετε, τοὺς ὑμᾶς μέλλοντας.

Τήρων Ἀθλητὰ Θεόδωρε, καθάπερ δῶρον δεκτόν, σεαυτὸν προσενήνοχας, διὰ τῆς ἀθλήσεως, τῷ τῶν ὅλων δεσπόζοντι ἔνθεν δοξάζων ὁ Μεγαλόδωρος, ἀπειροδώροις σε διαδόσεσι, δῶρον πολύτιμον, τοῖς πιστοῖς σε δέδωκε, θαυματουργέ, δωρεαῖς τῆς χάριτος, ἡμᾶς εὐφραίνοντα.

Χαίροις Στρατηλάτα ἔνδοξε· σὺ γὰρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, παντευχίαν τὴν ἄμαχον, μυστικῶς ζωσάμενος, τὸν ἀλάστορα τύραννον, λόγοις καὶ ἔργοις εἰς γῆν κατέβαλες, καὶ νίκης ἡγείρας μέγα τρόπαιον· ὦ τις ἐξείπη σου, τοὺς ἀγῶνας Ἄγιε, καὶ τὰς πολλὰς, δωρεὰς καὶ χάριτας! δι' ὧν δεδόξασαι.

Μάρτυρες Χριστοῦ πανεύφημοι, τὰς ὑπὲρ νοῦν δωρεάς, εὐκλεῶς κληρωσάμενοι, δαψιλῶς βλυστάνετε, ἱαμάτων ἐνέργειαν, καὶ τοὺς καλοῦντας ὑμᾶς προφθάνετε, καὶ τῶν κινδύνων ῥύμην σκεδάζετε, Τήρων Θεόδωρε, Στρατηλάτα πάνσοφε· ὅθεν ὑμῶν, μνήμην τὴν αἰδίμην, πανηγυρίζομεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν κλεινῶν Θεοδώρων ἡ δὺάς, ὁμωνυμία κοσμουμένη ἰσοκλεεῖ, τῆς θεοσδότου χάριτος τῇ κλήσει, ἴσοις ἀγῶσιν, ἐνδιέπρεψε τῷ κόσμῳ· καὶ τὸ μυστήριον τῆς εὐσεβείας, τρανῶς ἐδόξασαν ἐν τῷ σταδίῳ· οὐς ἀνυμνοῦντες συμφώνως, ἐπαινέσωμεν λέγοντες· ὦ ἐνδοξε ξυνωρίς, τροπαιοῦχοι ὀπλίται, οὐρανίου στρατείας· δοτῆρες πολύδωροι, τῶν δωρεῶν τῆς χρηστότητος· τῶν θλιβομένων ψυχῶν, ἀληθῆς παραμυθία· οἱ οξύτατοι ῥῦσται τῶν ἐν κινδύνοις, οἱ ἄγρυπνοι εὐσεβῶν προστάται· Τήρων παμμακάριστε, Στρατηλάτα πάνσοφε, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Δέσποινα πρόσδεξαι...

Δοξολογία μεγάλη καὶ Απόλυσις.

ΕΝ ΤΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῶν Ἀγίων ἡ γ' ὡδή τοῦ α' Κανόνος καὶ ἡ στ' τοῦ β' Κανόνος.

Ἀπόστολος τῆς 26 Ὀκτωβρίου, τοῦ Ἀγ. Δημητρίου. Εὐαγγέλιον τῆς 23^{ης} Ἀπριλίου, τοῦ Ἀγ. Γεωργίου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις Ἀθλοφόρων ἡ ξυνωρίς, οἱ τὰς παρατάξεις, θριαμβεύσαντες τοῦ ἐχθροῦ, Θεόδωρε Τήρων, καὶ θεῖε Στρατηλάτα, ἡμῶν θερμοὶ προστάται καὶ ἀντιλήπτορες.

Δίστιχον.

Θείων δωρεῶν καταξιώσατέ με

Γεράσιμον Μάρτυρες ὑμᾶς ὑμνοῦντα.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

Εἰς τοὺς Ἁγίους καὶ θαυματουργοὺς Μεγαλομάρτυρας Θεόδωρον τὸν Τήρωνα, καὶ Θεόδωρον τὸν Στρατηλάτην.

Ποίημα Γερασίου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου.

Ευλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος ὡς συνήθως καὶ τὸ ἐξῆς.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς ἀντιλήπτορες ἡμῶν καὶ προστάται, καὶ βοηθοὶ τῶν ἐν παντοίαις ἀνάγκαις, καὶ Ἐκκλησίας στῦλοι ἀκατάσειστοι, Ἅγιοι Θεόδωροι, Στατηλάτα καὶ Τήρων, πάσης συνοχῆς ἡμᾶς, ἀνωτέρους τηροῖτε, καὶ πρὸς Χριστὸν πρεσβεύσατε θερμῶς, ἵνα πταισμάτων, συγχώρησιν λάβωμεν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρύσσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζει αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' καὶ ὁ κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
«Ἡμῶν ἔστε Θεόδωροι σκέπη. Γερασίου».

Ἦχος πλ. δ'. Ωιδὴ α'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἡ ἔνθεος Μάρτυς σου ἀρωγή, πύργος ἀσφαλείας, καὶ ἀντίληψις κραταιά, γάνοιτο ἡμῖν παντὶ τῷ βίῳ, τοῖς σὲ γεραίρουσι Τήρων Θεόδωρε.

Μεγίστων θαυμάτων σε αὐτουργόν, καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις ἐτοιμότατον ἀρωγόν, εἰδότες αἰτοῦμέν σε ῥυσθῆναι, πάσης ὀργῆς Στρατηλάτα Θεόδωρε.

Ὡς λέων ὠρύεται καθ' ἡμῶν, ὁ τοῦ σκότους ἄρχων, ἀλλὰ τούτου τὰς μηχανάς, συντρίψατε σθένει ἀοράτῳ, Μεγαλομάρτυρες θεῖοι Θεόδωροι.

Θεοτοκίον.

Νεκρόν με ἡ γεῦσις ἡ πονηρά, εἰργάσατο Κόρη, ἀλλ' ὡς τέξασα τὴν ζωὴν, ζώωσον ψυχὴν μου τὴν ἀθλίαν, καὶ πρὸς ὁδὸν μετανοίας με ἵθουνον.

Ωιδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἐπιστᾶσα ἀϋλως, ὧ ξυνωρίς ἔνδοξε, τῶν πανευκλεῶν Ἀθλοφόρων, ἐν τῷ ναῷ ὑμῶν, θεῖα δωρήματα, τοῖς ὑμᾶς μέλπουσι πόθῳ, ἄνωθεν βραβεύσατε, πλουσίαις δόσεσι.

Στεναγμῶν ἐπωδύνων, καὶ ψυχικῶν θλιψεων, καὶ σωματικῶν νοσημάτων, καὶ περιστάσεων, λυτροῦσθε πάντοτε, τοὺς ἀδιστάκτῳ καρδία, ὑμῖν προσανέχοντας θεῖοι Θεόδωροι.

Τοῦ Βελίαρ τὰ βέλη, τὰ καθ' ἡμῶν σβέσατε, καὶ πρὸς ἐνταλμάτων τῶν θείων, τρίβον ἰθύνατε, ἡμᾶς Θεόδωροι, ὡς ἂν ζωὴν τὴν ἀγήρω, καὶ χαρὰν τὴν ἄληκτον κληρονομήσωμεν.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ σῇ προστασίᾳ, καὶ τῇ στερόῃ σκέπῃ σου, ὁ κατεγνωσμένος προσφεύγω, τοῖς παραπτώμασι μὴ ὑπερίδῃς με, ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων Παρθέने, σῶσόν με τὸν πάθεσιν, ἐξαπολλύμενον.

Διάσωσον ὧ ξυνωρίς μακαρία τῶν Θεοδώρων, Τήρων θεόφρον καὶ Στρατηλάτα περιόξε, ἐκ πάσης βλάβῃ τοὺς πίστει ὑμᾶς τιμῶντας.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ...

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Προστάται ἡμῶν, καὶ φύλακες σωτήριοι, καὶ πάντων πιστῶν, ὑπέρμαχοι καὶ πρόβολοι, Θεόδωροι μακάριοι, θεοδέκτοις ὑμῶν παρακλήσεσιν, ἐξ ἐπηρείας ἐχθρῶν ὁρατῶν, καὶ ἀορατῶν ἡμᾶς λυτροῦσθε πάντοτε.

Ωιδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Θησαυροὶ χρηματίζοντες, θείων δωρεῶν Θεόδωροι ἔνδοξοι, πενομένας τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἀρετῶν τῷ ἄρτῳ διαθρέψατε.

Εὐμενῶς ἐπικλῶμενοι, τῶν κακουχουμένων φωναῖς Θεόδωροι, βοηθείας χεῖρα τείνατε, καὶ δεινῶν τὴν λύσιν χορηγήσατε.

Οἱ τῇ κλήσει ὁμώνυμοι, πρὸς τὰς ἀντιδόσεις τῆς ἄνω κλήσεως, ἀφορᾶν ἡμᾶς παιδεύσατε, τοὺς προστιθεμένους ἐν τοῖς ῥέουσιν.

Θεοτοκίον.

Δωρεάν με ἐλέησον, καὶ τῆς σῆς εὐνοίας με καταξίωσον, τὸν τοῖς πάθεσι δουλεύοντα, Κεχαριτωμένη Παντευλόγητε.

Ὡδή ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὡσπερ ἄρωγοί, ἡμῶν μέγιστοι Θεόδωροι, καθ' ἐκάστην προμηθῶς ἐπικουρεῖν, μὴ ἐλλίπητε ἡμῖν καθικετεύομεν.

Ῥῶσιν ψυχικὴν, καὶ σωμάτων πᾶσαν ἴασιν, καὶ ποικίλων πειρασμῶν ἀπαλλαγὴν, πρυτανεύσατε ἡμῖν Μεγαλομάρτυρες.

Ὅλην καθ' ἡμῶν, ὁ Βελίαρ ἐξεκένωσε, τὴν φαρέτραν τῶν αὐτοῦ ἐπινοιῶν, ἀλλὰ τούτου Ἀθληταὶ τὸ μένος λύσατε.

Θεοτοκίον.

Ἰασαι Ἀγνή, τῆς ψυχῆς μου τὰ συντρίμματα, καὶ τοῦ σώματος τὰς νόσους τὰς δεινὰς, ἢ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα πάσης κτίσεως.

Ὡδή ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Σθενώσατε, τῇ ἰσχυΐ Ἄγιοι, τῇ ὑμῖν δεδωρημένη θεόθεν, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν ἤδη δυμᾶμεις, ἐκλελυμένας πολλαῖς παραβάσεσιν, ὥς ἂν πληρώσωμεν θερμῶς, ἐξ ἰσχύος Κυρίου τὸ θέλημα.

Κυκλούμενοι, προσβολαῖς τοῦ ὄφεως, καὶ ποικίλων συμφορῶν ταῖς ἐφόδοις, καὶ κακοτρόπων ἀνθρώπων ἐνέδρᾳ, ἔνθεν πολύδακρυ βίον ἀνύομεν, ἀλλὰ προστρέχοντες ὑμῖν, τῶν δεινῶν διὰ τάχος ῥυσθείημεν.

Ἐκ πλήθους, ἁμαρτιῶν ὁ δύστηνος, εἰς πληθὺν ἀσθενειῶν ἀνηκέστων, καὶ ὀδυνῶν δυσφορήτων κατήχθην, κρίσει Θεοῦ τῇ δικαίᾳ Θεόδωροι, ἀλλὰ τῇ χάριτι ὑμῶν, ἰαθείην τῆς τούτων κακώσεως.

Θεοτοκίον.

Παθήμασιν, ὁ ἐχθρὸς με ἔτρωσε, βδελυκτοῖς καὶ ἐναγέσι Παρθέने, καὶ τὴν ψυχὴν μου δεινῶς τραυματίσας, ἐπιγελᾶ τῇ νεκρώσει μου Ἀχραντε· ἀλλὰ τῇ σῇ ἐπισκοπῇ, ζώωσόν με καὶ σώσόν με δέομαι.

Διάσωσον ὦ ξυνωρίς μακαρία τῶν Θεοδώρων, Τήρων θεόφρον καὶ Στρατηλάτα περιόδε, ἐκ πάσης βλάβει τοὺς πίστει ὑμᾶς τιμῶντας.

Ἀχραντε ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον...

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Προστασία τῶν ἀθλητικῶν ὑμῶν ἀντιλήψεων, καὶ πρεσβεία τῆς πρὸς Θεὸν ὑμῶν οἰκειώσεως, μὴ λείπητε ὡς συμπαθεῖς λυτρούμενοι ἡμᾶς, πειρατηρίων χαλεπῶν, καὶ πονηρῶν δυσπραγιῶν, καὶ σκανδάλων τοῦ ὄφους, Τήρων καὶ Στρατηλάτα, Θεόδωροι στεφηφόροι, ἵνα ἡσύσιον ζώην, ἐν γαλήνῃ διανύωμεν.

Προκείμενον·

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν γῆ...

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν,

(βλπ. Τῇ Τρίτῃ τῆς IB' ἐβδομάδος)

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ζεῦγος θεοδόξαστον, ἡ τῶν Μαρτύρων ἀκρότης, εὐκλεεῖς Θεόδωροι, δωρεῶν τῆς χάριτος οἱ φερώνυμοι, πειρασμῶν λύσατε, τὰς ἐπαναστάσεις, καὶ τοῦ δράκοντος τὰ σκάνδαλα, δ' ὧν ἐκάστοτε, ἡμῖν ἐπεμβαίνει μαινόμενος, εἰρήνην ἀστασίαστον, καὶ ὁμοφροσύνην βραβεύοντες, καὶ πταισμάτων λύσιν, ὑμῶν ταῖς θεοδέκτοις προσευχαῖς, ἐν τῷ ναῷ ὑμῶν πάντοτε, πίστει προσεδρεύουσι.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Ωιδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἡ δυὰς ἡ ἁγία, τῆς Ἁγίας Τριάδος πανευκλεεῖς ἀριστεῖς, ὁ μέγας Στρατηλάτης, καὶ Τήρων ὁ γενναῖος, τοῦ ἐχθροῦ τὰ σοφίσματα, ἃ μηχανᾶται ἡμῖν, συντρίβετε ἀπαύστως.

Γνώσιν ἅμα λαὶ πρᾶξιν, ἀρετῶν οὐρανίων καὶ ἐναρέτων ἡθῶν, ἐν τρόποις εὐσεβείας, καὶ πάσῃ σωφροσύνῃ, γεωργεῖν ἐνισχύσατε, τοὺς προσιόντας θερμῶς, ὑμῶν τῇ προστασίᾳ

Ἐπομβρίαις ἁγίαις, τῆς ὑμῶν προμηθείας τῶν ἀκαθέκτων παθῶν, καὶ νόσων ὀλεθρίων, καὶ θλίψεων παντοίων, πῦρ ἀλλότριον σβέσατε, διατηροῦντες ἡμᾶς, Θεόδωροι ἀτρώτους.

Θεοτοκίον.

Ῥυπασμάτων τοῦ βίου, προσβολῶν τοῦ δολίου καὶ ψυχικῶν μολυσμῶν, ἀνώτερόν με τήρει, τῇ σῇ ἐπιστάσῃ Θεοτόκε Πανάμωμε, ἵνα σωθεῖς διὰ σοῦ, ὑμῶ σου τὰς ἐλλάμψεις.

Ωιδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ἀπασαν δόσιν, τῶν ἐκ Θεοῦ δωρημάτων, ἐπομβρήσατε Θεόδωροι γενναῖοι, τοῖς ὑμνολογοῦσιν, ὑμῶν τὰς ἀριστείας.

Σωμάτων ἄλγη, καὶ τῶν ψυχῶν τὰς ὁδύνας, θεραπεύσατε τῇ θείᾳ χορηγίᾳ, τῶν προσπεφυγόντων, ὑμῶν τῇ προστασίᾳ.

Ἰαμα βλύζει, ὡς ἀναψύξεως δρόσον, τοῖς ἐν καύσωνι παθῶν ἐκτηκομένοις, ὑμῶν ὁ θεῖος οἶκος, Θεόδωροι γενναῖοι.

Θεοτοκίον.

Μὴ διαλίπης, ὡς συμπαθὴς Θεοτόκε, ἐποπτεύουσα αἰεὶ καὶ συντηροῦσα, τοὺς ὑμνολογοῦντας, τὴν ἄρρητόν σου δόξαν.

Ωιδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Οἱ θείων δωρημάτων, φέροντες τὴν κλῆσιν, Μεγαλομάρτυρες θεῖοι Θεόδωροι, τῇ δωρεᾷ με τῇ θείᾳ καταλαμπρύνετε.

Ὑπόθεν ἐφορῶντες, καὶ καθοδηγοῦντες, ἡμᾶς πρὸς τρίβον μὴ παύσησθε κρείττονα, οἷα συλλήπτορες θεῖοι ἡμῶν Θεόδωροι.

Μαρτύρων ὠραιότης, Τήρων Στρατηλάτα, ὡς πρωεστῶτες ἡμῶν συμπαθέστατοι, τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ ἡμῖν παράστητε.

Θεοτοκίον.

Μητράνανδρε Παρθένε, τοὺς ὠρουμένους, δίκην κυνῶν ἐναντίον τῶν δούλων σου, τῇ κραταιᾷ σου πρεσβείᾳ εἰς τέλος σύντριψον.

Τὸ Ἄξιον ἐστὶ, καὶ τὰ μεγαλυνάρια.

Χαίροις τῶν Μαρτύρων δυὰς σεπτῇ, οἱ τῆς Ἐκκλησίας, ἀπροσμάχητοι βοηθοί, Θεόδωρε Τήρων, καὶ θεῖε Στρατηλάτα, οἱ τοῦ Χριστοῦ τὸ πάθος, λαμπρῶς δοξάσαντες.

Τήρων ὁ γενναῖος ἐν Ἀθληταῖς, ὕμνοις γεραιέσθω, ὡς προστάτης Χριστιανῶν, καὶ ὁ Στρατηλάτης, ὁ μέγας ἐπαινείσθω, ὁ λάμπων ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς ἄλλος ἥλιος.

Ἦσχυνας Πουπλίου τοῦ δυσσεβοῦς, Θεόδωρε Τήρων, ἐναθλήσας τὰς μηχανάς, τοῦ δὲ Λικινίου, κατήργησας τὸ θράσος, γενναῖε Στρατηλάτα, τῇ καρτερίᾳ σου.

Χαίροις Στρατηλάτης ὁ εὐκλεής, ὁ τὰς σατραπείας, διολέσας τοῦ πονηροῦ· χαίροις θεῖε Τήρων, ὁ προσαχθεὶς Κυρίῳ, διὰ πυρὸς ὡς θῦμα, τέλειον ἄμωμον.

Φύλακες σωτήριοι τῶν πιστῶν, καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις, ἐτοιμότατοι βοηθοί, ὠφθητε ἐν κόσμῳ, ὑμῶν τῇ ἀντιλήψει, τοὺς ἐπιβωμένους, ὑμᾶς ῥυόμενοι.

Πάσης δυσχερείας καὶ ἀπειλῆς, καὶ προσδοκωμένων, ἐκλυτρώσασθε πειρασμῶν, καὶ ἐκ τῆς μελλούσης, θλίψεως τῆς μεγάλης, τοὺς εὐσεβῶς ὑμνοῦντας, ὑμᾶς Θεόδωροι.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων...

Τὸ Τρισάγιον, τὰ συνήθη τροπάρια, ἐκτενῆς καὶ ἀπόλυσις, μεθ' ὧν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων ἀντιλήπτορες θερμοί, καὶ πρὸς τὴν Ἀγίαν Τριάδα, μεσῖται ἔνθεοι, Ἅγιοι Θεόδωροι, Χριστιανῶν ἡ χαρά, τὰς ὑμῶν νῦν προσδέξασθε, φωνὰς καὶ δεήσεις, καὶ τὸ τῶν αἰτήσεων, πέρας βραβεύσατε, ὅπως τοῦ Βελίαρ τὰ κέντρα, πάντα δι' ὑμῶν ἐκφυγόντες, τῆς ἀγῆρω δόξης ἐπιτύχωμεν.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Δίστιχον.

Δέξασθε τήνδε Ἀθληταὶ ἱκεσίαν

Ἦν ὑμῖν Γεράσιμος ὁ τλήμων πλέκει.